

שמע מינה, לסמוך נמי דינו כמו להשהות
[למ"ד לשהות תנן] ולהחזיר, שאם קטמה
אין, מותר לסמוך, אבל לא קטמה לא.

ודוחה הגמרא את הראיה: ולמעמיד,
לדברך שיש לדייק בדברי רב ספרא שאמר
בריש דבריו קטמה, וכל האמור בהמשך הוא
רק באופן זה, כיצד תתפרש המשך הברייתא
"נוטלין ממנה" דקתני, האם גם כאן נדייק כי
דווקא אם קטמה, אין, מותר ליטול מהכירה,
ואם לא קטמה, לא? הרי בוודאי שאין טעם
לחלק בזה, שכן מותר ליטול מכירה אפילו
אינה גרופה וקטומה.

דמידליא, הקדירה העומדת על הכירה
הגרופה אינה סמוכה לדופן של הכירה
שאינה גרופה אלא היא גבוהה ממנו, כיון
שהיא גבוהה, שליט בה אוריא, (31) ולכן
מותר להשהות עליה. (32)

ומביאה הגמרא ראייה נוספת שאסור לסמוך
לכירה שאינה גרופה:

תא שמע מהא דאמר רב ספרא אמר רב
חייא: כירה ואש על גבה, קטמה, ואחר כך
חזרה האש ונתלבתה, סומכין לה, ומקיימין
עליה, ונוטלין ממנה, ומחזירין לה, כי אף על
פי שחזרה ונתלבתה, הרי היא כקטומה. (33)

[סק"כ] שמותר להחזיר בשבת.

אבל מדברי המג"א עצמו [סק"ו] מבואר
שלוסוכרים כרבנן דחנניה אסור להחזיר בשבת,
ועיין בבה"ל [ד"ה אף על פי] שתמה עליו,
שכברייאתא מפורש שבשתי כירות מותר להחזיר
בשבת.

33. למאן דאמר לשהות תנן, צריך ביאור, כיצד
מותר להשהות על הכירה לאחר שחזרה
ונתלבתה? ובתוס' [לז ב ד"ה ש"מ בתי' השני]
מבואר שנתלבתה היינו שחזרה האש רק מעט
ונשאר הקטימה דמעיקרא [ולא כמו חזרה
והובערה להלן עמוד ב], וכן משמע קצת מדברי
הרשב"א [לו ב] שכתב, "אין צריך לקטום עד
שלא יהא האש ניכר בו, אלא כיון שקטם קצת
מוכחא מלתא שהוא מתיאש ממנה ואינו רוצה
בחתוי. ועוד אמרו, קטמה ונתלבתה, סומכין לה
ומקיימין עליה, לומר שהיא כקטומה", ולכאורה,
כונתו לסברת התוס', שנשאר מעט קטימה ודי
במקצת קטימה. וכן משמע ברמב"ן שם.

אך יתכן לפרש, שאפילו אם בטלה הקטימה
לגמרי, מותר להשהות ולהחזיר עליה מפני
שכבר גילה בדעתו שמתיאש ואינו רוצה בחיתוי.

31. הריטב"א פירש, כיון שהניחה שם, גילה
בדעתו שאינו מקפיד אם תהיה חמה כל כך,
ולכן לא חששו שמא יחתה. אבל סמוך
לדפנותיה, יתכן שדעתו לחממה, וחששו שמא
יחתה בגחלים.

32. משמע לכאורה, שמותר להשהות בשתי
כירות אפילו אם סמיכה אסורה, שכן כאן שליט
בה אוריא. ולהלכה, דפסקינן שסמיכה מותרת,
כל שכן שמותר להשהות בשתי כירות. והשו"ע
הביא שמותר לסמוך קדירה כמסקנת הגמרא
דפשטינן לקולא. והוסיף הרמ"א, שהוא הדין
בשתי כירות. ותמה הט"ז, מה הוסיף הרמ"א,
הא כל שכן הוא.

ויתכן לפרש, שיש רבותא בשתי כירות יותר
על סמיכה על פי דברי הגרע"א בדעת המג"א,
שלדעת הסוכרים דמתניתין להשהות תנן, אסור
להחזיר בסמיכה לכירה שאינה גרופה, אבל
בשתי כירות מותר להחזיר וכמפורש בברייתא,
ומשום דשליט בה אוריא. וכן משמע מדברי
המשנה ברורה, שלענין סמיכה לכירה הביא
[סקט"ו] את מחלוקת הגרע"א עם הדגמ"ר
והבית מאיר, ולענין שתי כירות נקט בפשיטות